

PEDRES VIVES

Estic de ressaca. Ressaca d'exàmens. M'he passat dies i dies sense aixecar la vista de l'escriptori, ple d'apunts i de subratlladors fosforescents. Per fi han acabat, és cert. Però potser ara necessitaria “vacances de món” per recuperar-me. Que tot s'aturi, i jo em pugui recompondre.

L'enclaustrament, potser, m'ha allunyat de les coses de Déu. Quasi sense ser-ne conscient. M'han superat l'angoixa i l'estrès. L'altre dia, reclamava a una amiga que no em preguntés com m'havien anat. Ella em va respondre: “És que ja sé que t'han anat bé, mentre tu estudiaves, jo t'apropava a Déu amb la meva oració.” I doncs... ja no tinc ganes de desconnectar, vull “pujar de nou al món” on hi ha tantes pedres vives que t'ajuden a refer-te.

Blanca Serres Marco

RESPIRA